॥ मानवेधर्मशास्त्रेभृगुप्रोक्तायां संहितायां ॥ ॥ नवमोऽध्यायः ॥

पुरुषस्य स्त्रियाश्चिव धर्म्य वर्त्मनि तिष्ठतोः। संयोगे विप्रयोगे च धर्मान् वच्यामि शाश्वतान् ॥ १ ॥ अस्वतन्त्राः स्त्रियः कार्याः पुरुषेः स्वीदिवानिशं। विषयेष् च मज्जन्यः संस्थाप्या आत्मनो वशे॥ १॥ पिता र्चाति कौमारे भत्ता र्चात यौवने। रचित्र स्थाविरे पुत्रा न स्त्री स्वातत्र्यमकृति॥ ३॥ काले प्राता पिता वाच्यो वाच्यश्चानुपयन् प्रतिः। मृत भर्तारे पुत्रस्तु वाच्यो मातुर्रिचता ॥ ४ ॥ सूच्मेभ्योऽपि प्रसङ्गभ्यः स्त्रियो र्च्या विशेषतः। द्वयोर्क्टि कुल्तयोः शोकमावक्युररिचताः ॥ ५ ॥ उमं कि मर्व्वक्षानां पश्यत्तो धर्म्मम्तमं। यतन्ते रिचितुं भार्ष्यां भत्तारो दुर्बला म्रापि ॥ ६॥ स्वां प्रसृतिं चरित्रं च कुल्तमात्मानमेव च। स्वं च धर्मा प्रयत्नेन जायां रचन् हि रचित ॥ ७॥